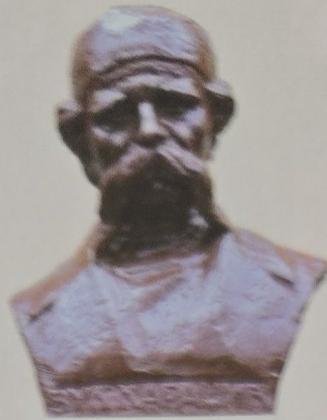

**ОСНОВНА ШКОЛА
ВУК КАРАЏИЋ**

2009-2010.

ОСНОВНА ШКОЛА

ВУК КАРАЏИЋ

Драги ученици,

Школа "Вук Караџић" у новембру 2009. године прославила је 170 година, и друга је по старости у Београду. Током два века, школа је образовала велики број људи од којих је свако понео по неку лепу успомену на своје школовање. У овим клупама, полако, из године у годину, постали су велики људи, доживели прве свађе, мала разочарања, али су доживели и слатке школске љубави.

Живот је једноставан ако се у њему потрудимо да усређимо наше другове, родитеље, наравно и наставнике. Једино тако се можемо сви искрено радовати. Цена успеха је напоран рад, посвећеност послу којим се бавимо и увереност да смо дали све од себе на задатку који обављамо.

Пожелио бих свим ђацима ове школе, садашњим и будућим, да понесу што више лепих успомена из ове школе; школском колективу, да учине што више могу да успомене нашим ђацима буду лепе; зато, нека ова публикација послужи као најбољи подсетник на све оне лепе тренутке које се у детињству могу доживети, јер је читав живот једна велика школа у којој се сви трудимо да будемо што бољи ђаци.

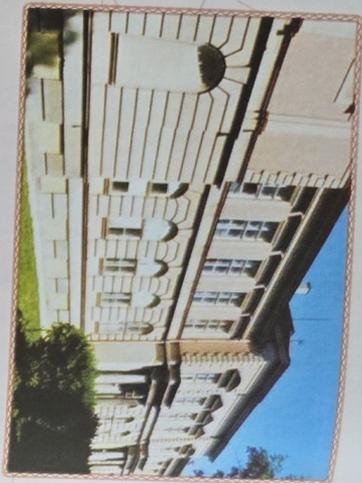
2009-2010

ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ

Тридесетих година 19. века Палилула се све више насељава, па су Палилулци већ у јесен 1838. тражили да се овде отвори школа. Београдској општини није било тешко да одреди локацију нове школе, јер је још раније, чувени војвода из оба устанка Тома Вучић Перишић поконио земљиште за изградњу болнице. Први палилулски учитељ је био Милутин Поповић и у школи је било свега 35 ученика.

Крајем 19. века јавља се проблем школских зграда које су биле дотрајале и тесне да приме све дорасле ђаке. Палилулци поново покрећу акцију за изградњу нове, савремене школске зграде. Захваљујући добротворним прилозима занатлија, механичара и земљорадника са Палилуле, по пројекту архитекте Милана Антоновића, 1894. године изграђена је нова зграда Палилулске школе, по тада најсавременијим педагошким и хигијенским нормативима, школа какву су имале најсавременије земље Европе. Палилулци су са дивљењем посматрали своју нову школу како господствено надвисује цео овај крај, са позадином пуном зеленила и бокора ботаничке баште, првог суседа школе. Школа је имала 8 одељења (4 мушка и 4 женска) и сваке наредне године број одељења се повећавао. У одељењима је било око 50 ученика.

Београдски добротвор Никола Спасић, 1905. године, при старој Палилулској школи отвара први ђачки интернат у Београду, tzv. „Ђачку трпезу“ (данашња Мала зграда) која је, у ствари, најстарија школска установа у Београду за помоћ сиромашним ученицима и ђацима-путницима. Ову зграду су подигли тада познати београдски неимари Горча и Милић Поповић.

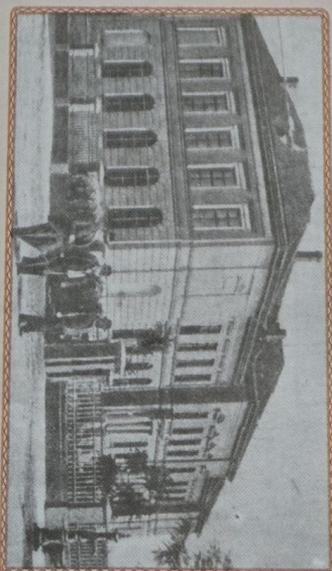
Палилулска школа је васпитавала добре људе и поштене грађане. Одгајила је и велике људе попут Војислава Илића и Милутина Бојића, проф. универзитета др Рашка Димитријевића и Михаила Павловића, проф. др Александра Десића, др Ивана Станковића, диригента Ђуру Јакшића, композитора Срђана Барића, глумице Рада Марковића, Северина Бијелића, Станиславу

Пешић, Феђу Стојановића, Злату Нуманагић, Бранку Катић, др Радомир Шапер, др Јован Калезић, Катарина Каменчић, лекар-хуманиста, проф. Јасна Максимовић, божидаревевић Мирјана, др Владислав Јовановић, др Михајло Андрејевић, др Душан Стевановић, др Небојша Савић, Тајјана Вујић Крагујевић, Слободан Зубановић, Александар Зеремски и многи други.

Школа је 1931. године добила име „Вук Караџић“. Од тада све до данас (са прекидом од 1945. до 1951. када се звала Основна школа број 6) са поносом носи име чувеног српског реформатора нашег језика.

Уочавајући значај Основне школе „Вук Караџић“ у Таковској улици, за нашу школску архитектуру, као и историјску и педагошку вредност, Завод за заштиту споменика културе Републике Србије ставио је 1966. године Стару и Малу зграду под заштиту. Тадашњи директор тог завода, Јован Скерлић, у образложењу решења је написао:

„Палилулска основна школа има вишеструки значај за развој архитектуре града Београда јер представља ретко сачуван јавни објекат. Њени квалитети су архитектонског, грађитељског, социолошког и педагошко историјског значаја.“

Колектив школске 2009-2010.

ОСНОВНА ШКОЛА „ВУК КАРАЏИЋ“ • 2009-2010.

Приређивач: Никола Иштвановић • Издавач: SPRINTPRESS Београд, Слободана Јовановића 5 • тел/факс 011 2757058
Моб 063 372761 • е-mail: sprintpress@yahoo.com • За издавача: Никола Иштвановић • Фотографије: Никола Иштвановић
Ликовно-графичка обрада: Б. Андријашевић, В. Стакић • Штампа: Стандард 2, Београд • Тираж: 350 примерака • Београд 2010.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.3/4(497.111)(084.121)

ОСНОВНА школа „Вук Караџић“ : 2009-2010 / [приређивач и фотографије
Никола Иштвановић]. - Београд : Sprintpress, 2010 (Београд : Стандард 2). - 63 стр.
: фотогр. у боји ; 35 cm. - (Фото алманах ; год. 4 бр. 17)

Тираж 350.

ISBN 978-86-87367-11-1

а) Основна школа „Вук Караџић“ - 2009-2010 - Фотографије
COBISS.SR-ID 174414604